

## Arrest

**nr. 309 084 van 28 juni 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat S. SAROLEA  
Rue de la Draisine 2/004  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 20 december 2021, samen met haar vier kinderen, diende op 20 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 21 december 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 22 december 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 20/12/2021*  
*Overdracht CGVS: 25/03/2022*

*Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 6*

september 2023 van 13.06 uur tot 17.32 uur op de zetel van het CGVS. Uw advocaat, meester Flandre Flore was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig.

#### A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] mei 1983 in de stad Orlu in Imo State. U spreekt Igbo en Engels en bent christen. U woonde vanaf uw geboorte tot 1999 met uw ouders in Orlu, meer bepaald in het dorp Isunjaba. In 1999 verhuisde u naar Ejigbo in Lagos waar u tot 2013 verbleef bij de jongste dochter van de zus van uw moeder, B.(...). Op uw 18 à 19 jaar beëindigde u uw studies Engels en economie aan de Federal Polytechnic in Lagos.*

*Omwille van Boko Haram, de moorden, kidnappings en de onveilige situatie waarin kinderen, straten en scholen zich bevonden en waarbij ook uw zoon op weg naar school verwond raakte door Boko Haram, verliet u samen met uw vier kinderen in januari 2013 Nigeria en reisde u illegaal via Ghana per boot naar Italië. U verbleef 4 jaar in Italië, doch diende er geen verzoek om internationale bescherming in. In 2017 keerde u terug naar Nigeria met uw kinderen en met reisdocumenten die niet van u noch van uw kinderen zijn. Per vliegtuig landden u en uw kinderen in Lagos waar jullie verbleven bij uw vriendin, P.(...). U bracht bij uw terugkomst in Nigeria ook nog een bezoek aan uw moeder in de staat Imo, waar u vier dagen verbleef. In 2020 heeft u op aanraden van uw vriendin P.(...), die u vertelde dat het in Lagos niet veilig was voor u, Nigeria opnieuw verlaten. U reisde opnieuw samen met uw vier kinderen en met andermans reisdocumenten naar Italië waar u één jaar verbleef. Tijdens uw éénjarig verblijf diende u opnieuw geen verzoek om internationale bescherming in. U besloot uiteindelijk na één jaar Italië te verlaten. Op 20 december 2021 kwam u in België aan waar u op dezelfde dag een verzoek tot internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) indiende.*

*Ter staving van uw verzoek legt u (1) medische documenten betreffende het allergisch astma van uw zoon B.(...) E.(...), (2) een leeg document bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, (3) communicatie van uw raadvrouw naar het Rode Kruis centrum waar u verblijft, (4) medische documenten alsook een factuur betreffende orthopedische hulp voor uw zoon L.(...) E.(...), (5) een foto van een persoon met een hoofdwonde en (6) een foto met 2 onthoofde lichamen neer.*

#### B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U verklaart Nigeria een laatste keer verlaten te hebben in 2020 (NPO, p.13-14, 24) omwille van Boko Haram en de daarmee gepaard gaande onveilige situaties zoals kidnappings en moorden, moorden en misbruik, waarbij u met uw vertrek vooral uw kinderen wilde beschermen. U verwijst ook naar uw religie, het christendom (NPO, p.24-25).*

*Doorheen uw verklaringen heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria -, een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich niet heeft beroepen op internationale bescherming in Italië, ondanks het feit dat u daar tot twee keer toe heeft verbleven.*

*U stelt dat u voor de eerste keer om internationale bescherming in België heeft gevraagd (NPO, p.3). U deed dit op 20 december 2021. Hoewel u vanaf 2013 vier jaar in Italië verbleef (NPO, p.9-10) diende u er geen verzoek om internationale bescherming in, omdat uw partner vond dat u geen bescherming nodig had (NPO, p.10). Ook tijdens uw éénjarig verblijf in Italië vanaf 2020 tot 2021 (NPO, p.13-14) diende u geen verzoek in. De reden die u hiervoor aanhaalt is de moeilijke situatie die u daar kende, omdat u er geen werk zou hebben gehad (NPO, p.15). Nochtans verklaart u tijdens uw éénjarig verblijf zeker twee maanden als nanny aldaar te hebben gewerkt (NPO, p.15). De redenen die u opgaf kunnen uw laattijdig verzoek om internationale bescherming niet rechtvaardigen. Er kan van iemand die beweert een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te lopen, worden verwacht dat zij zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties*

om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen relativeert de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Verder is het opvallend dat u de situatie in Lagos – waar u sinds 1999 steeds verbleef wanneer u in Nigeria was (NPO, p. 4-6, 11) - niet opvolgt noch interesse hiervoor toont. Zo verklaart u de situatie in Lagos niet te hebben opgevolgd, omdat u er niet meer verblijft, u zich momenteel in België bevindt met uw kinderen, u uw gedachten niet op twee plaatsen tegelijk wil hebben en uitsluitend vrolijk nieuws wenst te horen (NPO, p.26). Dit is echter een niet afdoend antwoord dat u geeft als reden voor uw desinteresse in de situatie waarin uw laatste verblijfplaats in uw land van herkomst zich bevindt, en dit terwijl deze situatie heeft geleid tot uw vertrek uit Nigeria. De desinteresse die u in informatiegaring over de situatie in Lagos demonstreert, zelfs na bijna twee jaar in België te hebben verbleven en de tijd gekregen te hebben om informatie hierover te verzamelen, kan niet worden verenigd met het gedrag dat redelijkerwijs van een oprechte verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden en tast bijgevolg de ernst van een vrees voor vervolging of vrees voor een risico op ernstige schade verder aan.

Hoewel u (NPO, p. 24) en uw advocaat (NPO, p. 30) verwijzen naar uw religie (het christendom), haalt u nergens incidenten aan die specifiek met uw religie te maken hebben, evenmin brengt u enige informatie aan, of beschikt het CGVS over enige informatie, dat er in Lagos sprake is van groepsvervolging voor christenen. Zoals blijkt uit de informatie hieronder gerefereerd, zijn islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram, vooral actief in het noordoosten van Nigeria en dus veel minder in Lagos. In diezelfde landeninformatie wordt bovendien geen enkel veiligheidsincident met Boko Haram genoemd in Lagos voor de beschreven referentieperiode.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u met de situatie in Lagos naar de algemene veiligheidssituatie aldaar verwijst, weliswaar specifiek gecreëerd door Boko Haram.

Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst (NPO, p.24-25) volstaat echter niet om iemand als vluchteling te erkennen. U verwijst meermaals naar moorden, kidnappings, onveilige situaties in straten en scholen in Nigeria waar Boko Haram verantwoordelijk voor zou zijn (NPO, p.7 + p.9 + p.24). U verklaart zelf slachtoffer te zijn geweest, omdat er geen manier was om uw kinderen van school op te pikken (NPO, p.7), doch steeds een oplossing te hebben gevonden en uw kinderen aldus steeds te hebben opgehaald (NPO, p.8). Bovendien merkt het CGVS hierbij op dat u geen persoonlijke vervolging vreest. U meermaals gevraagd of u of uw kinderen ooit persoonlijk bedreigd werden door Boko Haram, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 9 + p.13 + p.26). Verder verklaart u uitdrukkelijk enkel Boko Haram te vrezen (NPO, p. 25). Uit bovenstaande vaststelling kan geconcludeerd worden dat u, zowel voor uzelf als voor uw kinderen, slechts een algemene vrees voor onveiligheid aanhaalt die zou zijn veroorzaakt door Boko Haram. Nochtans is een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend om als vluchteling te worden erkend.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, dient het volgende te worden vastgesteld:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn

*aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo State waar u geboren bent en heeft gewoond (zie 'verklaring DVZ', p. 6 en NPO, p. 3-4), alsook in de deelstaat Lagos waar u tevens heeft verbleven (NPO, p.5-6) er actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Imo State en Lagos State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Verder stelt u dat ook het verlies van uw twee broers en zus, die in hun jeugd deelnamen aan een protest en later hun leven zouden hebben verloren, heeft bijgedragen aan uw vertrek (NPO p.7 +p.25). U gevraagd wanneer uw broers zijn overleden, antwoordt u maart 2013 (NPO, p.7). Aangezien u eerder verklaarde in januari 2013 Nigeria te hebben verlaten (NPO, p.6) werd door de dossierbeheerder gevraagd hoe dit dan precies een reden voor uw vertrek in januari 2013 kon zijn. U antwoordt dat dit een goede vraag is en verduidelijkt dat u reeds vertrokken was wanneer u door uw moeder op de hoogte werd gesteld van het overlijden van uw broers (NPO, p.8). Ook het overlijden van uw zus in 2013 (NPO, p.7) vernam u trouwens op dezelfde manier (NPO, p.8). Het CGVS stelt hierbij vast, dat de zaken die u aanhaalt en die hebben geleid tot het overlijden van uw broers en zus geen concrete noch persoonlijke vrees voor u met zich meebrengen.*

*Evenmin zijn er aanwijzingen dat het soort incident van willekeurig geweld waarmee één van uw kinderen in het verleden te maken zou hebben gekregen, opnieuw zou gebeuren bij een terugkeer naar Nigeria. U verklaart dat uw zoon gewond raakte toen u hem niet van school kon halen omdat de weg geblokkeerd was (NPO, p. 7). Hoewel u stelt dat Boko Haram wegen blokkeert en kinderen kidnapt (NPO, p.9) en u zowel in 2013 als 2020 om wille van Boko Haram uit Nigeria zou vertrokken zijn (NPO, p. 7, 24, 25) ontkent u tevens dat u of uw kinderen ooit persoonlijk door Boko Haram werden bedreigd. doch geen persoonlijke vervolging uit hoofde van Boko Haram kende (NPO, p.9 + p.26). Opnieuw verwijst het CGVS hier naar de noodzaak van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging om als vluchteling te worden erkend, alsook naar de algemene veiligheidssituatie die beiden reeds supra werden besproken.*

*Bovendien werden er tegenstrijdigheden opgemerkt in uw verklaringen met betrekking tot uw familiesamenstelling, die maken dat de geloofwaardigheid op de helling komt te staan, zowel van de incidenten die uw kind(eren) zouden hebben meegemaakt in 2013 en/of in 2018 (NPO, p. 7, 20) als van de overlijdens van uw broers en zus (NPO, p. 7, 18).*

*Zo verklaarde u bij de DVZ 2 broers, namelijk U.(...) en C.(...) en 4 zussen, namelijk B.(...), C.(...), C.(...) en K.(...) te hebben (zie Verklaring DVZ d.d. 23/03/2022, p.9 – vraag 17). Dat het wel degelijk vier verschillende zussen betreft, blijkt ook uit de vaststelling dat u verschillende geboortedata en verblijfplaatsen opgeeft voor elk van hen. Tijdens het onderhoud op het CGVS verklaart u plots 2 broers, U.(...) en C.(...) en slechts 2 in plaats van 4 zussen te hebben, K.(...) en B.(...) oftewel C.(...) (NPO, p.18). Bovendien stelt u voor het CGVS dat er drie onder hen reeds overleden zijn, namelijk U.(...), C.(...) en K.(...) (NPO, p.18) en bevestigt u dat C.(...) de enige zus is die u momenteel nog heeft (NPO, p.18-19).*

*Voor de DVZ maakte u eerder ook melding van het overlijden van U.(...) en C.(...), maar vermeldde u nergens het overlijden van K.(...) (Verklaring DVZ, p.9 – vraag 17), nochtans stelt u voor het CGVS dat K.(...) kort na U.(...) en C.(...) is overleden (NPO, p.18). Ook de datum van het overlijden van uw 2 broers is verschillend in uw verklaringen. Zo stelt u voor de DVZ ten tijde van het onderhoud dat plaatsvond op 23 maart 2022 dat U.(...) en C.(...) 3 jaar geleden werden vermoord (Verklaring DVZ, p.9 – vraag 17), terwijl u tijdens uw onderhoud voor het CGVS stelt dat zowel uw broers als uw zus in 2013 zijn overleden (NPO, p.7). Het CGVS kan slechts vaststellen dat uw verklaringen over het aantal zussen dat u heeft, het aantal overlijdens binnen uw familie, alsook het moment waarop uw familieleden zijn overleden, niet coherent zijn en tijdens uw onderhoud voor het CGVS sterk zijn veranderd vergeleken met uw eerdere onderhouds doorheen de procedure. Daar u zelfs geen coherente verklaringen blijkt te kunnen afleggen over uw gezinssamenstelling en de data van overlijden van uw gezinsleden (gezin van herkomst), kunnen uw verklaringen over (de aanleiding van) hun overlijden niet zonder meer worden aangenomen.*

Ook de verklaringen die u aflegt voor de DVZ in verband met uw partner(s) en kinderen zijn strijdig met de verklaringen die u hierover doet tegenover het CGVS en halen bovendien de incidenten die u in Nigeria met uw kinderen zou hebben meegemaakt onderuit. Zo stelde u bij de DVZ dat uw vier kinderen, B.(...), B.(...), S.(...) en L.(...) kinderen zijn van C.(...) E.(...) en dat zij alle vier tussen maart 2009 en april 2012 in Italië geboren zouden zijn (zie hiervoor Verklaring DVZ d.d. 23/03/2022, p.8 – vraag 15 & p.9 – vraag 16). Gevraagd naar uw burgerlijke staat verklaart u, eveneens voor de DVZ op 23/3/2022, dat u in 2006 traditioneel huwde met C.(...) E.(...). U noemt voor de DVZ op geen enkel moment een andere, latere partner. Voor het CGVS daarentegen, verklaart u pas in januari 2013 met uw vier kinderen naar Italië gereisd te zijn (NPO, p. 6). Verder verklaart u dat u een partner had die C.(...) I.(...) heette en die de vader is van één van uw kinderen, namelijk L.(...) (NPO, p.19, 20). U zou C.(...) in Italië ontmoet hebben in 2013 en in hetzelfde jaar zou L.(...) geboren zijn (NPO, p. 20). Hoewel u eerder verklaarde met uw vier kinderen naar Italië gereisd te zijn in 2013, stelt u nu dat L.(...) dus in Padova geboren werd in 2013. Gevraagd of u weet wanneer hij exact geboren werd, verandert u uw verklaringen naar het jaar 2012, wat overeenkomt met de datum die u bij DVZ opgaf voor L.(...), maar volgens uw eerdere verklaringen zou u in 2012 nog niet in Italië geweest zijn. Geconfronteerd met deze vaststelling, stelt u nu C.(...) eerst in Nigeria ontmoet te hebben in 2009 en zou hij u later verlaten hebben en naar Italië vertrokken zijn. Opnieuw gevraagd wanneer L.(...) dan geboren is, stelt u nu dat hij in 2014 geboren werd, maar dat C.(...) 2012 op het document schreef (NPO, p. 20). Deze ad hoc verklaringen over de steeds wisselende geboortedatum van uw kind, verklaart echter nog niet uw eerdere bewering met uw vier kinderen vanuit Nigeria naar Italië te zijn gereisd. U stelt verder dat u niet getrouwd was met C.(...) en dat hij u als speelgoed gebruikte (NPO, p. 21). C.(...) zou wel uw kinderen als de zijne geadopteerd hebben in 2013 of 2014 (NPO, p. 21). Nochtans verklaarde u voor DVZ in 2006 getrouwd te zijn met C.(...) E.(...) (zie Verklaring DVZ, p.8 – vraag 15), terwijl u voor het CGVS verklaart dat uw voormalige partner C.(...) I.(...) heet, dit de enige namen zijn die u zich nog herinnert (NPO, p.19) en u niet met hem bent getrouwd (NPO, p.21). Op het CGVS geconfronteerd met uw wisselende verklaringen aangaande uw verbintenis, stelt u plots dat u getrouwd was met de vader van uw oudste drie kinderen, een zekere U.(...) en herhaalt u dat u nooit met C.(...) was getrouwd (NPO, p.27).

Deze tegenstrijdige verklaringen betreffende de naam van uw voormalige partner, de verbintenis, alsook het moment waarop u uw voormalige partner leerde kennen, wanneer en waar uw kinderen geboren werden en wanneer u juist naar Italië reisde, illustreren nogmaals, en ten overvloede, hoe zeer de verklaringen van uw onderhoud bij de DVZ en uw onderhoud voor het CGVS uiteen lopen. De problemen die uw familieleden in het verleden hebben ondervonden overtuigen niet gezien uw incoherente verklaringen (die ad hoc veranderen) met betrekking tot hen. Niet enkel over uw gezin van oorsprong (broers en zussen), maar ook over uw eigen gezin, kan u geenszins coherente verklaringen afleggen, uw beweringen veranderen naargelang de vraagstelling en naargelang de tegenstrijdigheden waarmee u wordt geconfronteerd. Bijgevolg is uw algemene geloofwaardigheid dermate aangetast dat er aan uw beweerd gezinssituatie in Nigeria en de incidenten die uw familieleden of gezinsleden zouden hebben meegemaakt, geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Van een oprechte verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat deze van bij het begin van de procedure zijn medewerking verleent en coherente verklaringen aflegt over zijn gezinssamenstelling, reisweg en wedervaren in het land van herkomst, wat u overduidelijk nalaat.

Gelet op bovenstaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer:

- (1) Medische documenten betreffende het allergisch astma van uw zoon B.(...) E.(...), zoals een brief van professor E.(...) B.(...) met advies over de slaapcondities en medicatie toediening gericht aan dokter J.(...) C.(...) D.(...), een document betreffende de medische beeldvorming van de thorax, resultaten van een ademhalingstest, resultaten van een huidtest voor allergie, een medicatieschema, een certificaat waarin staat dat uw zoon werd onderzocht aan het CHU UCL in Namen, een geneesmiddelenvoorschrift
- (2) Een leeg document bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken
- (3) Communicatie van uw raadsvrouw naar het Rode Kruis centrum waar u verblijft waarin er gevraagd wordt naar psychologische ondersteuning en de mogelijkheid tot sociale huisvesting
- (4) Medische documenten betreffende orthopedische hulp voor uw zoon L.(...) E.(...), zoals een voorschrift voor steunzolen, een certificaat dat bevestigt dat de steunzolen werden overhandigd aan uw zoon, een CT-scan van de voet van uw zoon, alsook een factuur van de inlegzolen

Deze 4 documenten laten niet toe bovenstaande argumentatie in een ander licht te plaatsen.

Met betrekking tot de gezondheidstoestand van uw kinderen op zich, zowel als de hoedanigheid en toegankelijkheid van het gezondheidssysteem in uw land van herkomst, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht

aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (procedure voor medische regularisatie). Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

- (5) een foto van een persoon met een hoofdwonde: dit document bewijst niet dat de afgebeelde persoon uw zoon is en zegt niets over de omstandigheden waarin of het moment waarop deze hoofdwonde werd toegebracht.

- (6) een foto met 2 onthoofde lichamen: dit document dat u in 2022 zou ontvangen hebben van uw zus C.(...) (NPO, p.24) bewijst niet dat de afgebeelde personen uw nicht en haar partner zijn die, volgens uw verklaringen, in 2022 vermoord werden door Boko Haram toen ze onderweg waren om hun huwelijk te voltrekken (NPO, p.18).

Ook deze documenten (5 & 6) laten niet toe bovenstaande argumentatie in een ander licht te plaatsen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

## 3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*"de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ("VW"); de administratieve rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en zorgvuldigheid".*

Verzoekster volhardt in haar vrees. Een aantal elementen, waaronder haar identiteit, haar nationaliteit, haar regio van herkomst, haar religie en het feit dat ze vier kinderen heeft, worden niet betwist.

Verzoekster erkent dat ze grote moeite heeft om zich te concentreren en zich de exacte data van haar verhaal te herinneren. Ze heeft een kwetsbaar profiel omdat ze voortdurend voor haar vier kinderen moet zorgen. Verzoekster benoemde deze moeilijkheden verschillende keren tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Verzoekster wilt de vastgestelde tegenstrijdigheden rechtzetten en de juiste versie van de gebeurtenissen vertellen. Haar broers en zus, U., C. en K., werden gedood door Boko Haram voordat ze in januari 2013 naar Italië vertrok. Ze dateert hun dood daarom ergens in 2012. Ze heeft twee broers, U. en C. en 4 zussen, B., C., C. en K. Verzoekster heeft vier kinderen. B., B. en S. zijn in Nigeria geboren uit haar eerste relatie met U. en haar laatste kind, L., is in Italië geboren uit haar relatie met C. E. Verzoekster was niet gehuwd met C. E., maar met haar eerste partner U. Uit de notities van haar onderhoud blijkt duidelijk dat verzoekster moeite heeft om de chronologie van haar relaas vast te stellen en herhaaldelijk data heeft verward, zoals zij heeft toegegeven. Dit was geen poging om te liegen tegen de Belgische asielautoriteiten, maar toont integendeel haar kwetsbaarheid aan.

De Raad heeft geoordeeld dat een mogelijke twijfel aan de realiteit van het verhaal van een verzoekster niet afdoet aan de vraag of er sprake is van vrees voor vervolging (RvV 26 november 2019, nr. 229 265) en, dat indien er nog grijze zones zijn en de geloofwaardigheid door bepaalde inconsistenties of lacunes als gevolg van kwetsbaarheid wordt aangetast, de twijfel een verzoekster uiteindelijk ten goede moet komen (RvV 30 september 2019, nr. 226 913).

Verzoekster woonde 4 jaar samen met C. in Italië, maar haar partner was gewelddadig. Hij bedreigde haar, was psychologisch gewelddadig tegen haar en bleef haar vertellen dat hij voor haar zorgde en dat ze geen bescherming van de Italiaanse autoriteiten hoefde te vragen. Toen C. haar verliet, was verzoekster niet langer in staat om alleen voor haar kinderen te zorgen en kon ze geen werk vinden. Om deze redenen en vanwege de slechte omstandigheden in Italië besloot ze terug te keren naar Nigeria. Bij haar terugkeer in 2020 was ze bang om C. weer te ontmoeten en gezien de slechte omstandigheden tijdens haar eerste verblijf in Italië besloot ze om door te reizen om haar kinderen een betere toekomst te bieden.

Zoals verzoekster tijdens haar onderhoud heeft uitgelegd, is het voor haar moeilijk om de situatie in Nigeria te volgen, omdat deze slechte herinneringen oproept door de aanvallen van Boko Haram en de doden in haar familie. Verzoekster kan niet worden verweten dat ze zich concentreert op haar leven in België met haar kinderen en op het bijkomen van de moeilijke levensomstandigheden in Nigeria. Dit wijst niet op een gebrek aan belangstelling van haar kant, maar gewoon op haar kwetsbaarheid.

Een volledige analyse van het onderhavige dossier en de specifieke omstandigheden leiden tot de conclusie dat verzoekster een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar Nigeria op basis van haar religie en haar status als alleenstaande vrouw.

Verzoekster brengt landeninformatie bij over de situatie in Nigeria en specifiek over Boko Haram.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing aangaande de subsidiaire beschermingsstatus naar algemene informatie verwijst die dateert van oktober 2021. Dergelijke informatie kan niet als actueel worden beschouwd. Verzoekster wijst op recente bronnen die er op zouden wijzen dat de bevindingen uit 2021 niet langer relevant zijn.

3.1.2. In een aanvullende nota van 17 april 2024 brengt verzoekster de volgende stukken ter kennis:

- psychologisch attest G. D. van 3 april 2024 (stuk 1);
- foto's van verzoekster in het ziekenhuis (stuk 2);
- foto's C. E. en zijn nieuwe familie (stuk 3).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoekster herhaalt dat zij in Italië geen verzoek om internationale bescherming indiende omdat C., met wie zij een relatie had en die haar mishandelde, haar bleef vertellen dat hij voor haar zorgde en dat ze geen bescherming van de Italiaanse autoriteiten hoefde te vragen. Verzoekster doet hiermee echter geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich niet heeft beroepen op internationale bescherming in Italië, ondanks het feit dat u daar tot twee keer toe heeft verbleven.*

*U stelt dat u voor de eerste keer om internationale bescherming in België heeft gevraagd (NPO, p.3). U deed dit op 20 december 2021. Hoewel u vanaf 2013 vier jaar in Italië verbleef (NPO, p.9-10) diende u er geen verzoek om internationale bescherming in, omdat uw partner vond dat u geen bescherming nodig had (NPO, p.10). Ook tijdens uw éénjarig verblijf in Italië vanaf 2020 tot 2021 (NPO, p.13-14) diende u geen verzoek in. De reden die u hiervoor aanhaalt is de moeilijke situatie die u daar kende, omdat u er geen werk zou hebben gehad (NPO, p.15). Nochtans verklaart u tijdens uw éénjarig verblijf zeker twee maanden als nanny aldaar te hebben gewerkt (NPO, p.15). De redenen die u opgaf kunnen uw laattijdig verzoek om internationale bescherming niet rechtvaardigen. Er kan van iemand die beweert een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te lopen, worden verwacht dat zij zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen relativeert de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging."*

Verzoekster verwijst naar haar kwetsbaar profiel van alleenstaande vrouw die voortdurend voor haar vier kinderen moet zorgen. Zij stelt dat zij grote moeite heeft om zich te concentreren en zich de exacte data van haar verhaal te herinneren. De Raad is echter van mening dat verzoekster hiermee niet aantoonbaar dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster legt in een aanvullende nota van 17 april 2024 een psychologisch attest neer. Het attest stelt dat verzoekster veel stress heeft door haar echtgenoot en door haar financiële situatie, dat ze zich depressief voelt en het moeilijk heeft om zich bepaalde gebeurtenissen te herinneren, dit wegens haar depressie maar eveneens door de traumatische gebeurtenissen die ze heeft meegemaakt. Verzoekster heeft suïcidale gedachten. Uit het attest blijkt echter dat deze vaststellingen gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoekster zelf. De Raad stelt vast dat verzoekster te kampen heeft met mentale problemen, doch kan uit dit attest niet uit afleiden dat haar cognitief geheugen hierdoor dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster maakte evenmin melding van dergelijke problemen tijdens het persoonlijk onderhoud. Het neergelegde attest laat derhalve evenmin toe om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De Raad merkt bovendien op dat verzoekster aan de universiteit in Nigeria Engels en economie heeft gestudeerd. Van iemand met dergelijk profiel kan redelijkerwijze worden verwacht dat deze een juiste chronologie van haar relaas naar voren kan brengen en coherente verklaringen kan afleggen. De foto's in de aanvullende nota maken evenmin aannemelijk dat verzoeksters nood aan internationale bescherming verkeerd werd beoordeeld in de bestreden beslissing.

Verzoekster zet in haar verzoekschrift een nieuwe chronologie van de gebeurtenissen uiteen. De Raad is echter van mening dat dit louter *post-factum* verklaringen zijn waarmee verzoekster haar tegenstrijdige verklaringen tracht te verschonen.

Verzoekster doet aldus met haar verweer, alsook het overige van haar verweer geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier: *"Verder is het opvallend dat u de situatie in Lagos – waar u sinds 1999 steeds verbleef wanneer u in Nigeria was (NPO, p. 4-6, 11) - niet opvolgt noch interesse hiervoor toont. Zo verklaart u de situatie in Lagos niet te hebben opgevolgd, omdat u er niet meer verblijft, u zich momenteel in België bevindt met uw kinderen, u uw gedachten niet op twee plaatsen tegelijk wil hebben en uitsluitend vrolijk nieuws wenst te horen (NPO, p.26). Dit is echter een niet afdoend antwoord dat u geeft als reden voor uw desinteresse in de situatie waarin uw laatste verblijfplaats in uw land van herkomst zich bevindt, en dit terwijl deze situatie heeft geleid tot uw vertrek uit Nigeria. De desinteresse die u in informatiegaring over de situatie in Lagos demonstreert, zelfs na bijna twee jaar in België te hebben verbleven en de tijd gekregen te hebben om informatie hierover te verzamelen, kan niet worden verenigd met het gedrag dat redelijkerwijs van een oprechte verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden en tast bijgevolg de ernst van een vrees voor vervolging of vrees voor een risico op ernstige schade verder aan."*

Hoewel u (NPO, p. 24) en uw advocaat (NPO, p. 30) verwijzen naar uw religie (het christendom), haalt u nergens incidenten aan die specifiek met uw religie te maken hebben, evenmin brengt u enige informatie aan, of beschikt het CGVS over enige informatie, dat er in Lagos sprake is van groepsvervolging voor christenen. Zoals blijkt uit de informatie hieronder gerefereerd, zijn islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram, vooral actief in het noordoosten van Nigeria en dus veel minder in Lagos. In diezelfde landeninformatie wordt bovendien geen enkel veiligheidsincident met Boko Haram genoemd in Lagos voor de beschreven referentieperiode.

*Er dient verder te worden vastgesteld dat u met de situatie in Lagos naar de algemene veiligheidssituatie aldaar verwijst, weliswaar specifiek gecreëerd door Boko Haram.*

*Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst (NPO, p.24-25) volstaat echter niet om iemand als vluchteling te erkennen. U verwijst meermaals naar moorden, kidnappings, onveilige situaties in straten en scholen in Nigeria waar Boko Haram verantwoordelijk voor zou zijn (NPO, p.7 + p.9 +*

p.24). U verklaart zelf slachtoffer te zijn geweest, omdat er geen manier was om uw kinderen van school op te pikken (NPO, p.7), doch steeds een oplossing te hebben gevonden en uw kinderen aldus steeds te hebben opgehaald (NPO, p.8). Bovendien merkt het CGVS hierbij op dat u geen persoonlijke vervolging vreest. U meermaals gevraagd of u of uw kinderen ooit persoonlijk bedreigd werden door Boko Haram, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 9 + p.13 + p.26). Verder verklaart u uitdrukkelijk enkel Boko Haram te vrezen (NPO, p. 25). Uit bovenstaande vaststelling kan geconcludeerd worden dat u, zowel voor uzelf als voor uw kinderen, slechts een algemene vrees voor onveiligheid aanhaalt die zou zijn veroorzaakt door Boko Haram. Nochtans is een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend om als vluchteling te worden erkend."

De volgende motieven van de bestreden beslissing worden bij gebrek aan een dienstig verweer eveneens overgenomen:

"Verder stelt u dat ook het verlies van uw twee broers en zus, die in hun jeugd deelnamen aan een protest en later hun leven zouden hebben verloren, heeft bijgedragen aan uw vertrek (NPO p.7 +p.25). U gevraagd wanneer uw broers zijn overleden, antwoordt u maart 2013 (NPO, p.7). Aangezien u eerder verklaarde in januari 2013 Nigeria te hebben verlaten (NPO, p.6) werd door de dossierbeheerder gevraagd hoe dit dan precies een reden voor uw vertrek in januari 2013 kon zijn. U antwoordt dat dit een goede vraag is en verduidelijkt dat u reeds vertrokken was wanneer u door uw moeder op de hoogte werd gesteld van het overlijden van uw broers (NPO, p.8). Ook het overlijden van uw zus in 2013 (NPO, p.7) vernam u trouwens op dezelfde manier (NPO, p.8). Het CGVS stelt hierbij vast, dat de zaken die u aanhaalt en die hebben geleid tot het overlijden van uw broers en zus geen concrete noch persoonlijke vrees voor u met zich meebrengen.

Evenmin zijn er aanwijzingen dat het soort incident van willekeurig geweld waarmee één van uw kinderen in het verleden te maken zou hebben gekregen, opnieuw zou gebeuren bij een terugkeer naar Nigeria. U verklaart dat uw zoon gewond raakte toen u hem niet van school kon halen omdat de weg geblokkeerd was (NPO, p. 7).

Hoewel u stelt dat Boko Haram wegen blokkeert en kinderen kidnapt (NPO, p.9) en u zowel in 2013 als 2020 om wille van Boko Haram uit Nigeria zou vertrokken zijn (NPO, p. 7, 24, 25) ontkent u tevens dat u of uw kinderen ooit persoonlijk door Boko Haram werden bedreigd."

"Bovendien werden er tegenstrijdigheden opgemerkt in uw verklaringen met betrekking tot uw familiesamenstelling, die maken dat de geloofwaardigheid op de helling komt te staan, zowel van de incidenten die uw kind(eren) zouden hebben meegemaakt in 2013 en/of in 2018 (NPO, p. 7, 20) als van de overlijdens van uw broers en zus (NPO, p. 7, 18).

Zo verklaarde u bij de DVZ 2 broers, namelijk U.(...) en C.(...) en 4 zussen, namelijk B.(...), C.(...), C.(...) en K.(...) te hebben (zie Verklaring DVZ d.d. 23/03/2022, p.9 – vraag 17). Dat het wel degelijk vier verschillende zussen betreft, blijkt ook uit de vaststelling dat u verschillende geboortedata en verblijfplaatsen opgeeft voor elk van hen. Tijdens het onderhoud op het CGVS verklaart u plots 2 broers, U.(...) en C.(...) en slechts 2 in plaats van 4 zussen te hebben, K.(...) en B.(...) oftewel C.(...) (NPO, p.18). Bovendien stelt u voor het CGVS dat er drie onder hen reeds overleden zijn, namelijk U.(...), C.(...) en K.(...) (NPO, p.18) en bevestigt u dat C.(...) de enige zus is die u momenteel nog heeft (NPO, p.18-19). Voor de DVZ maakte u eerder ook melding van het overlijden van U.(...) en C.(...), maar vermeldde u nergens het overlijden van K.(...) (Verklaring DVZ, p.9 – vraag 17), nochtans stelt u voor het CGVS dat K.(...) kort na U.(...) en C.(...) is overleden (NPO, p.18). Ook de datum van het overlijden van uw 2 broers is verschillend in uw verklaringen. Zo stelt u voor de DVZ ten tijde van het onderhoud dat plaatsvond op 23 maart 2022 dat U.(...) en C.(...) 3 jaar geleden werden vermoord (Verklaring DVZ, p.9 – vraag 17), terwijl u tijdens uw onderhoud voor het CGVS stelt dat zowel uw broers als uw zus in 2013 zijn overleden (NPO, p.7). Het CGVS kan slechts vaststellen dat uw verklaringen over het aantal zussen dat u heeft, het aantal overlijdens binnen uw familie, alsook het moment waarop uw familieleden zijn overleden, niet coherent zijn en tijdens uw onderhoud voor het CGVS sterk zijn veranderd vergeleken met uw eerdere onderhouds doorheen de procedure. Daar u zelfs geen coherente verklaringen blijkt te kunnen afleggen over uw gezinssamenstelling en de data van overlijden van uw gezinsleden (gezin van herkomst), kunnen uw verklaringen over (de aanleiding van) hun overlijden niet zonder meer worden aangenomen.

Ook de verklaringen die u aflegt voor de DVZ in verband met uw partner(s) en kinderen zijn strijdig met de verklaringen die u hierover doet tegenover het CGVS en halen bovendien de incidenten die u in Nigeria met uw kinderen zou hebben meegemaakt onderuit. Zo stelde u bij de DVZ dat uw vier kinderen, B.(...), B.(...), S.(...) en L.(...) kinderen zijn van C.(...) E.(...) en dat zij alle vier tussen maart 2009 en april 2012 in Italië geboren zouden zijn (zie hiervoor Verklaring DVZ d.d. 23/03/2022, p.8 – vraag 15 & p.9 – vraag 16). Gevraagd naar uw burgerlijke staat verklaart u, eveneens voor de DVZ op 23/3/2022, dat u in 2006 traditioneel huwde met C.(...) E.(...). U noemt voor de DVZ op geen enkel moment een andere, latere partner. Voor het CGVS daarentegen, verklaart u pas in januari 2013 met uw vier kinderen naar Italië gereisd te zijn

(NPO, p. 6). Verder verklaart u dat u een partner had die C.(...) I.(...) heette en die de vader is van één van uw kinderen, namelijk L.(...) (NPO, p.19, 20). U zou C.(...) in Italië ontmoet hebben in 2013 en in hetzelfde jaar zou L.(...) geboren zijn (NPO, p. 20). Hoewel u eerder verklaarde met uw vier kinderen naar Italië gereisd te zijn in 2013, stelt u nu dat L.(...) dus in Padova geboren werd in 2013. Gevraagd of u weet wanneer hij exact geboren werd, verandert u uw verklaringen naar het jaar 2012, wat overeenkomt met de datum die u bij DVZ opgaf voor L.(...), maar volgens uw eerdere verklaringen zou u in 2012 nog niet in Italië geweest zijn. Geconfronteerd met deze vaststelling, stelt u nu C.(...) eerst in Nigeria ontmoet te hebben in 2009 en zou hij u later verlaten hebben en naar Italië vertrokken zijn. Opnieuw gevraagd wanneer L.(...) dan geboren is, stelt u nu dat hij in 2014 geboren werd, maar dat C.(...) 2012 op het document schreef (NPO, p. 20). Deze ad hoc verklaringen over de steeds wisselende geboortedatum van uw kind, verklaart echter nog niet uw eerdere bewering met uw vier kinderen vanuit Nigeria naar Italië te zijn gereisd. U stelt verder dat u niet getrouwd was met C.(...) en dat hij u als speelgoed gebruikte (NPO, p. 21). C.(...) zou wel uw kinderen als de zijne geadopteerd hebben in 2013 of 2014 (NPO, p. 21). Nochtans verklaarde u voor DVZ in 2006 getrouwd te zijn met C.(...) E.(...) (zie Verklaring DVZ, p.8 – vraag 15), terwijl u voor het CGVS verklaart dat uw voormalige partner C.(...) I.(...) heet, dit de enige namen zijn die u zich nog herinnert (NPO, p.19) en u niet met hem bent getrouwd (NPO, p.21). Op het CGVS geconfronteerd met uw wisselende verklaringen aangaande uw verbintenis, stelt u plots dat u getrouwd was met de vader van uw oudste drie kinderen, een zekere U.(...) en herhaalt u dat u nooit met C.(...) was getrouwd (NPO, p.27).

Deze tegenstrijdige verklaringen betreffende de naam van uw voormalige partner, de verbintenis, alsook het moment waarop u uw voormalige partner leerde kennen, wanneer en waar uw kinderen geboren werden en wanneer u juist naar Italië reisde, illustreren nogmaals, en ten overvloede, hoe zeer de verklaringen van uw onderhoud bij de DVZ en uw onderhoud voor het CGVS uiteen lopen.

De problemen die uw familieleden in het verleden hebben ondervonden overtuigen niet gezien uw incoherente verklaringen (die ad hoc veranderen) met betrekking tot hen. Niet enkel over uw gezin van oorsprong (broers en zussen), maar ook over uw eigen gezin, kan u geenszins coherente verklaringen afleggen, uw beweringen veranderen naargelang de vraagstelling en naargelang de tegenstrijdigheden waarmee u wordt geconfronteerd. Bijgevolg is uw algemene geloofwaardigheid dermate aangetast dat er aan uw beweerde gezinssituatie in Nigeria en de incidenten die uw familieleden of gezinsleden zouden hebben meegemaakt, geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Van een oprechte verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat deze van bij het begin van de procedure zijn medewerking verleent en coherente verklaringen aflegt over zijn gezinssamenstelling, reisweg en wedervaren in het land van herkomst, wat u overduidelijk nalaat.

Gelet op bovenstaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer:

- (1) Medische documenten betreffende het allergisch astma van uw zoon B.(...) E.(...), zoals een brief van professor E.(...) B.(...) met advies over de slaapcondities en medicatie toediening gericht aan dokter J.(...) C.(...) D.(...), een document betreffende de medische beeldvorming van de thorax, resultaten van een ademhalingstest, resultaten van een huidtest voor allergie, een medicatieschema, een certificaat waarin staat dat uw zoon werd onderzocht aan het CHU UCL in Namen, een geneesmiddelenvoorschrift

- (2) Een leeg document bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

- (3) Communicatie van uw raadvrouw naar het Rode Kruis centrum waar u verblijft waarin er gevraagd wordt naar psychologische ondersteuning en de mogelijkheid tot sociale huisvesting

- (4) Medische documenten betreffende orthopedische hulp voor uw zoon L.(...) E.(...), zoals een voorschrift voor steunzolen, een certificaat dat bevestigt dat de steunzolen werden overhandigd aan uw zoon, een CT-scan van de voet van uw zoon, alsook een factuur van de inlegzolen

Deze 4 documenten laten niet toe bovenstaande argumentatie in een ander licht te plaatsen.

Met betrekking tot de gezondheidstoestand van uw kinderen op zich, zowel als de hoedanigheid en toegankelijkheid van het gezondheidssysteem in uw land van herkomst, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (procedure voor medische regularisatie). Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

- (5) een foto van een persoon met een hoofdwonde: dit document bewijst niet dat de afgebeelde persoon uw zoon is en zegt niets over de omstandigheden waarin of het moment waarop deze hoofdwonde werd toegebracht.

- (6) een foto met 2 onthoofde lichamen: dit document dat u in 2022 zou ontvangen hebben van uw zus C.(...) (NPO, p.24) bewijst niet dat de afgebeelde personen uw nicht en haar partner zijn die, volgens uw verklaringen, in 2022 vermoord werden door Boko Haram toen ze onderweg waren om hun huwelijk te voltrekken (NPO, p.18).

*Ook deze documenten (5 & 6) laten niet toe bovenstaande argumentatie in een ander licht te plaatsen.”*

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing aangaande de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet naar algemene informatie verwijst die dateert van oktober 2021. Verzoekster legt echter geen andere recente informatie voor die een ander beeld geeft van de veiligheidssituatie dan deze die werd gehanteerd in de bestreden beslissing.

De informatie die de drie weblinks bevatten, laten niet toe om het beeld te doorprikken dat wordt opgehangen in de bestreden beslissing. De Raad verwijst aldus integraal naar de volgende vaststellingen van de bestreden beslissing: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo State waar u geboren bent en heeft gewoond (zie ‘verklaring DVZ’, p. 6 en NPO, p. 3-4), alsook in de deelstaat Lagos waar u tevens heeft verbleven (NPO, p.5-6) er actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Imo State en Lagos State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP